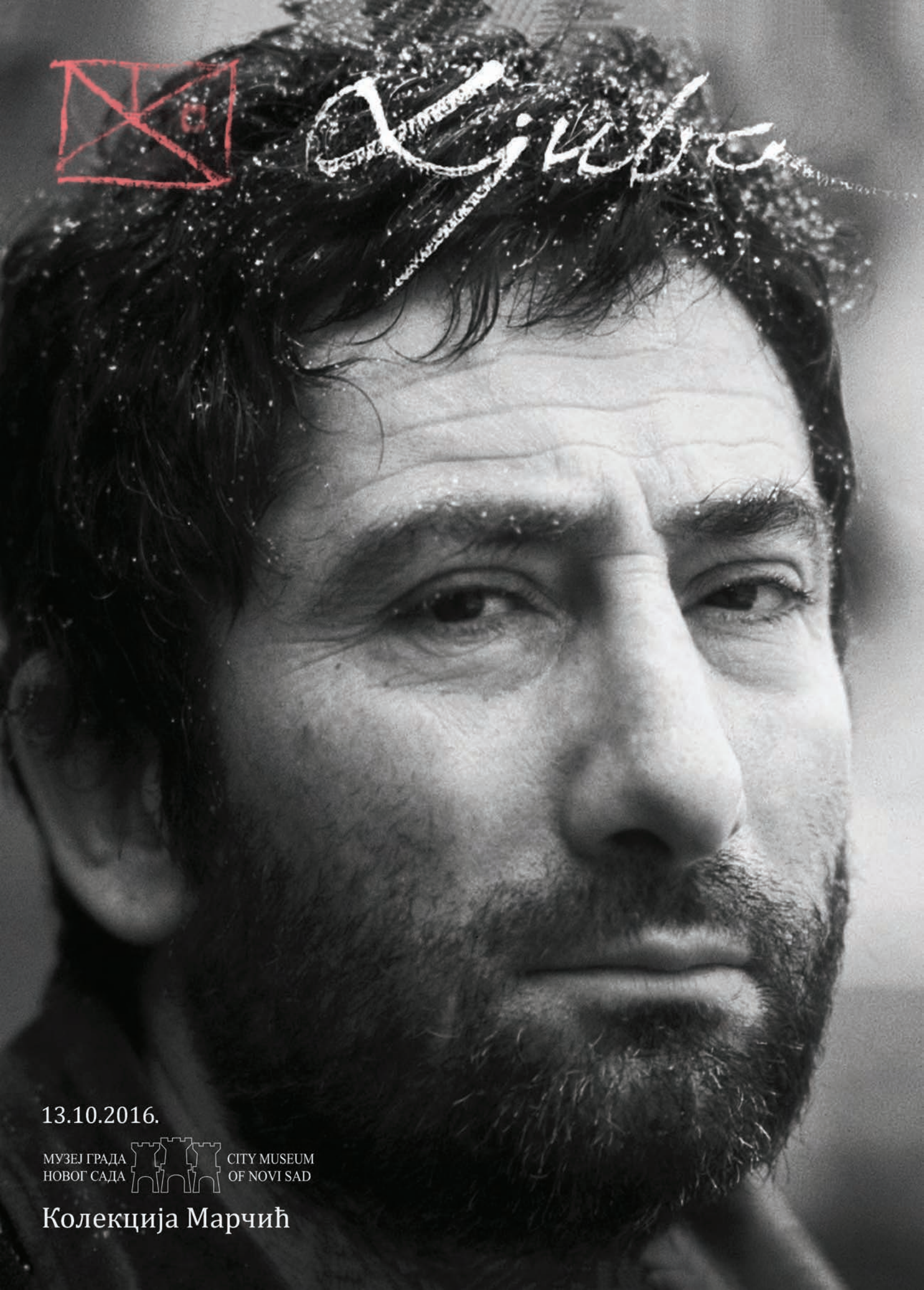

13.10.2016.

МУЗЕЈ ГРАДА
НОВОГ САДА

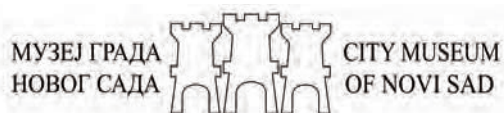
CITY MUSEUM
OF NOVI SAD

Колекција Марчић

ЉУБА

колекција Драже Марчића

Нови Сад, 2016.

Xyba

Садржај:

Никола Кусовац - текст и рецензија	6
Изложена дела	9
Кратка биографија Љубе Поповића	54
Самосталне изложбе	56
Кратка биографија аутора текста Николе Кусовца	57
Кратка биографија колекционара Драгослава С. Марчића	58

Тотално сликарство Љубе Поповића

У савременом српском ликовном стваралаштву највише је уметника који су будно пратили или који будно прате и прихватају актуелна кретања у Европи и свету. Наравно, вредност њиховог дела тесно зависи од тога како су и колико способни да прихваћеним уметничким актуелностима утисну печат своје индивидуалности и стваралачке снаге. Тако је крајем педесетих година XX века, у време ликовног формирања и школовања Љубомира Љубе Поповића, већина уметника на просторима ондашње Југославије била под утицајем онда светски актуелних поетика и апстракције и енформела.

Истодобно, само у знаку фигурације, у Србији делују још многи пажње вредни уметници. Међу њима се посебно истиче она група чије стваралаштво Миодраг Б. Протић смешта у широко постављене оквире поетике магичног, ониричног и фантастичног. Издајајући по учинку Милана Поповића, Богољуба Јовановића, Игора Васиљева, Даду Ђурића, Уроша Тошковића и резултате групе „Медиала” – чију суштину теоретски и делом најбоље представља Леонид Шејка, с једне, а Миро Главуртић, с друге стране. И док је за првог сликарство облик молитве, због чега су његова естетичка убеђења еволуирала од песимистичких и деструктивних до оптимистичко-хуманистичких, изражених у теоретском и практичном трагању за бићем „интегралне слике”, дотле је Главуртић изразити песимиста, склон разарању класичних идеала и хуманистичких вредности. У Шејкином духу и поимању слике, међу члановима „Медиале”, стварали су или стварају Синиша Вуковић, Милован Видак, Светозар Самуровић, односно Оља Ивањицки својим универзалним, а Милић Станковић националним погледима на живот и уметност. За разлику од њих, Влада Величковић ће целином стваралаштва остати на трагу Главуртићевих схватања утемељених на естетици ружног и рђавог, док је Љуба Поповић био на истом трагу – растакања старе слике и хуманистичког мита у целости током шездесетих и делимично седамдесетих година XX века.

Наиме, пошто је прошао кроз једну сложену развојну фазу – зачету у Београду, а до крајњих консеквенци доведену током прве деценије боравка у Паризу, чију су суштину добри познаваоци његовог (више иконографског него ликовно хомогеног) опуса, одредили као распадање у смрти или еросу, Љуба Поповић је током две-три минуле деценије изградио једну сасвим особену и аутентичну сликарску поетику, чију естетичку бит, доиста, није лако дефинисати. Зато је сасвим у праву Миленко Радовић, аутор монографске студије Љуба Поповић или Призивање светлости, када запажа да је он: „... помињан као припадник Медиале, затим надреалистичког, фантастичног или метафизичког сликарства...”, односно, да је у неким екстремним случајевима довођен у везу са извесним паранаучним или квази мистичним системима, или да су га проглашавали за успешног тумача егзистенцијалних људских тескоба, отуђености, патње, бола, и тако даље. У праву је и када закључује да су сви ти како их он назива – „честити” биографи Љубиног живота и тумачи његовог

дела, остајали празних руку, наводно стога што, „...их је високо надмашио и луцидношћу и неупоредивим стваралачким ентузијазмом.” Наравно, нису спорни његова луцидност и неупоредив стваралачки ентузијазам, као што се не могу спорити ни његово изузетно широко ликовно и опште образовање (у области књижевности, историје уметности, естетике), којима би требало прикључити још и добро познавање филма и стрипа, јер управо на тим врлинама почивају темељне вредности његовог сликарског опуса у целини.

Међутим, истину да је стваралаштво Љубе Поповића доиста тешко подвести под неку од уобичајних стилских преградака, без обзира на то да ли ће томе изван тог преградка остати глава или ноге, не би нипошто требало објашњавати уопштеним спорењем луцидности и ентузијазма ликовних критичара, историчара и теоретичара уметности. Требало би, наиме, само пажљиво анализирати особености његовог стваралачког поступка, уочи његове склоности, препознати вредности које је боравком у Паризу и на честим путовањима откривао и потом, неспорно, големим радним ентузијазмом дограђивао и брусио.

Откривати због чега је кренуо трагом Ван Ајка и Холбајна, како је реаговао када се нашао потом пред оригиналним делима Перуђина, али и Далија, односно, знати како је у Шпанији изгледао његов блиски сусрет са радовима Гоје, а посебно како се осећао када је први пут у Паризу крочио у кућу и спомен-музеј Гистава Мороа или видео дела Пиви де Шавана, Пинкиса Марсијаса Симонса, Жана Делвила, Фернана Кнопфа, Хемса Енсора, Арнолда Беклина, и тако редом, значи истовремено и откривање пута којим се одвијало недокучиво призивање светлости Љубе Поповића. Такође се на том путу откривања и откривења суштине његовог стваралаштва мора знати какву су улогу одиграли сусрети и креативно пријатељство са личностима попут Марка Челебоновића, Живојина Павловића, Жинет – кћери сликара Пола Сињака, париских галериста Армана Зербиба и Тесе Еролд, односно са теоретичарима и критичарима уметности какви су Рене де Солије, Жак Кермоал, Патрик Валдберг, Андре Пјер де Мандијарг, Жан Кларанс Ламбер, Сем Хантер, Алан Боске, Ан Тронш, Изор де Сен Пјер, Густав Рене Хоке, Пјер Жозе, Ален Вијо, као и Бранко Кукиц, Јовица Ацин, Новица Милић и, наравно, М. Радовић.

Истина, мора се при томе истаћи да Љуба Поповић делу, цртежу или слици, никада не приступа са унапред одређеним циљем, да не ради на задату тему или према претходно припремљеним скицама и студијама. Управо због тога свако његово дело представља више или мање узбудљиву стваралачку авантуру, са крајње неизвесним исходом.

У борби са сликарском материјом, која често поприма облике драматичне борбе са обостраним жртвама, стање се мења непрестано, каткад и коренито, до мере када се не може ни наслутити шта се све на слици збивало и збило.

Управо у неизвесности која при томе траје до последњег тренутка, до часа када уметник објави победу, стављањем свог потписа и знака, назива дела, године и места настанка на полеђини рада, ваља тражити разлоге који објашњавају због чега „честити” тумачи његовог дела доиста остају празних руку.

Укратко, постаје јасно да се зрели Љуба Поповић определио за један вид новог симболизма, да се отиснуо на пут који води ка тоталном сликарству, ка слици у којој је сваки детаљ раван целини или је целина сама по себи. По траговима што их је на том путу оставио и што их штедро оставља, он је већ изборио угледно место у енциклопедијама, речницима и прегледима савременог, светског, европског, француског, а посебно значајно и трајно у историји српског ликовног стваралаштва.

Никола Кусовац

Изложена дела

1. **Госпођин акт**, 1959, уље на платну, 180 x 130 cm.
2. **Пејзаж са дететом**, 1961-1962, уље на платну, 75 x 96 cm.
3. **Без назива**, 1961-1962, уље на платну, 60 x 47,30 cm.
4. **Огледало**, 1967, уље на платну, 102 x 64 cm.
5. **Дупла носталгија**, 1977, уље на платну, 60 x 92 cm.
6. **Двоструко лице Сатурна**, 1982, уље на платну, 94 x 178 cm.
7. **Тајна (мистерија) под пуном светлошћу**, 1997, уље на платну, 230 x 200 cm.
8. **Стварање света Адам и Ева**, 2006-2007, уље на платну, 235 x 200 cm.
9. **Жена таме**, 2001-2002, уље на платну, 235 x 200 cm.
10. **Сеанса вампира**, 2006-2007, уље на платну, 116 x 89 cm.
11. **Косач**, 2007, уље на платну, 130 x 160 cm.
12. **Изгубљене душе**, 2007-2008, уље на платну, 220 x 200 cm.
13. **Богиња олуја**, 2007-2008, уље на платну, 130 x 162 cm.
14. **Кутија љубави**, 2008, уље на платну, 116 x 89 cm.
15. **Alegorie de i ame**, 2010, уље на платну, 85 x 115 cm.
16. **Трећа олуја пре Апокалипсе**, 2008, уље на платну, 130 x 162 cm.
17. **Удвајање (тајна жена)**, 2004, уље на платну, 81 x 65 cm.
18. **Трагедија у металној шуми**, 2013, уље на платну, 116 x 80 cm.
19. **La fiance de pirate**, 1992, уље на платну, 40 x 33 cm.
20. **L Eros noir R.**, 1996, уље на платну, 46 x 38 cm.
21. **Le Diable**, 1966, уље на платну, 46 x 33 cm.
22. **Без назива**, 2004, уље на платну, 18 x 14 cm.
23. **La nuit de la mutation**, 1994, уље на платну, 45 x 37 cm.
24. **Les dragons rouge**, 1992, уље на платну, 40 x 33 cm.
25. **Le Feu**, 1977, уље на картону каширано на панел, 18 x 26 cm.
26. **Без назива**, 1977, уље на картону каширано на панел, 10 x 15 cm.
27. **Додир С.** 1982, уље на картону каширано на панел, 55 x 37 cm.
28. **Атинеа**, 1993, уље на платну, 46 x 38 cm.
29. **Le miroir createur**, 1979, уље на платну, 55 x 46 cm.
30. **Без назива**, 1985, уље на картону, 12 x 18 cm.
31. **Les vapeurs hysteriques**, 1979, уље на платну, 33x 24 cm.
32. **Без назива**, 1992, уље на картону, 35 x 26 cm.
33. **Глава**, 2007, уље на картону, 20 x 20 cm.
34. **Сунчица**, 2006, акварел и оловка у боји, 29 x 21 cm.

35. **Без назива**, 2006, акварел и оловка у боји, 29 x 21 cm.
36. **Без назива**, 2007, лавирани туш 32 x 24 cm.
37. **Скица лица...** 2006, лавирани туш, 29 x 21 cm.
38. **Хемафродити**, 2005, лавирани туш, 35 x 26 cm.
39. **Без назива**, 1997, комбинована техника, 50 x 32 cm.
40. **Игре X**, 2005, комбинована техника, 40 x 29 cm.
41. **Без назива**, 2005, комбинована техника, 38 x 28 cm.
42. **Инвазија 1**, 2007, лавирани туш, 52 x 73 cm.
43. **Инвазија 2**, 2007, лавирани туш, 52 x 73 cm.
44. **Без назива**, 2007, лавирани туш, 55 x 37 cm.
45. **Без назива**, 2007, лавирани туш, 55 x 37 cm.
46. **Без назива**, 1983, лавирани туш, 107 x 74 cm.
47. **Без назива** (академија), 1959, лавирани туш, 50 x 39 cm.
48. **Грчка риба**, 2007, мастило на хартији, 29 x 20 cm.
49. **Маске**, 2006, мастило на хартији, 30 x 20 cm.
50. **Стрес**, 2006, мастило на хартији, 30 x 20 cm.
51. **Паника М...** 1996, оловка на хартији, 21 x 26 cm.
52. **Без назива**, 1978, графика 8/60, 49 x 40 cm.
53. **Без назива**, 1978, графика, пробни отисак, 24 x 34 cm.
54. **Веренице из пакла**, 2012-2013, уље на платну, 160 x 130 cm

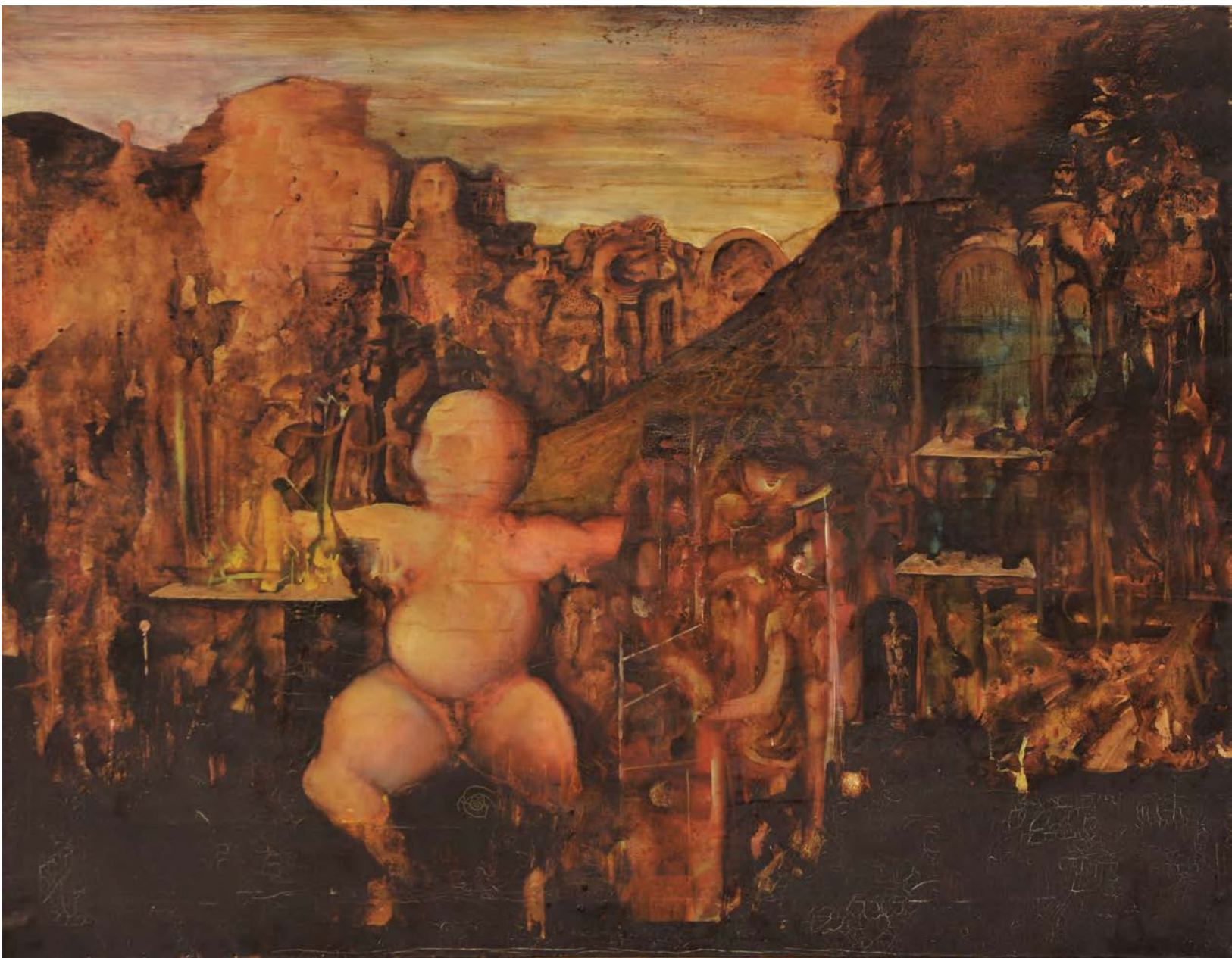

Уља

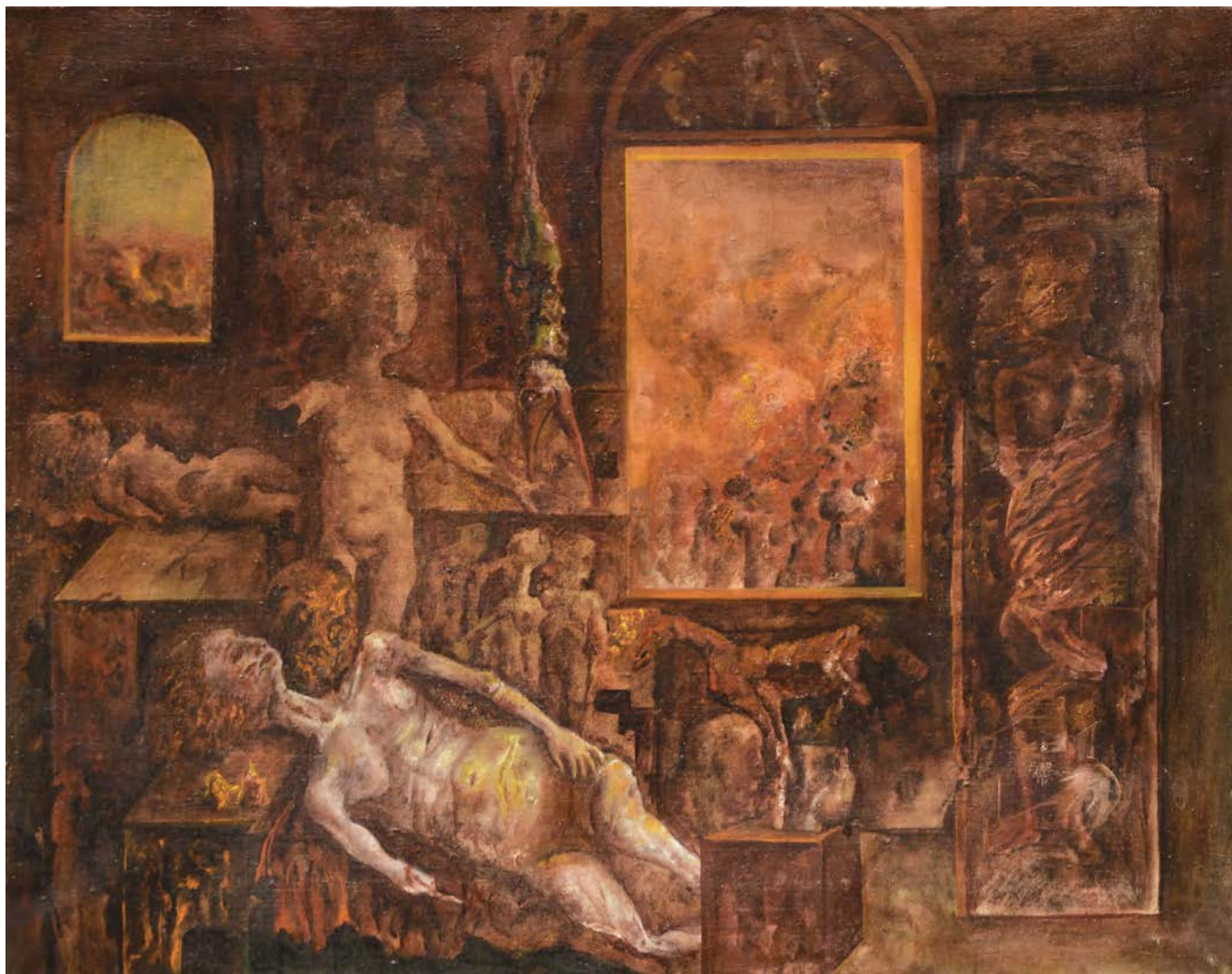
1. **Госпођин акт**, 1959, уље на платну, 180 x 130 cm.

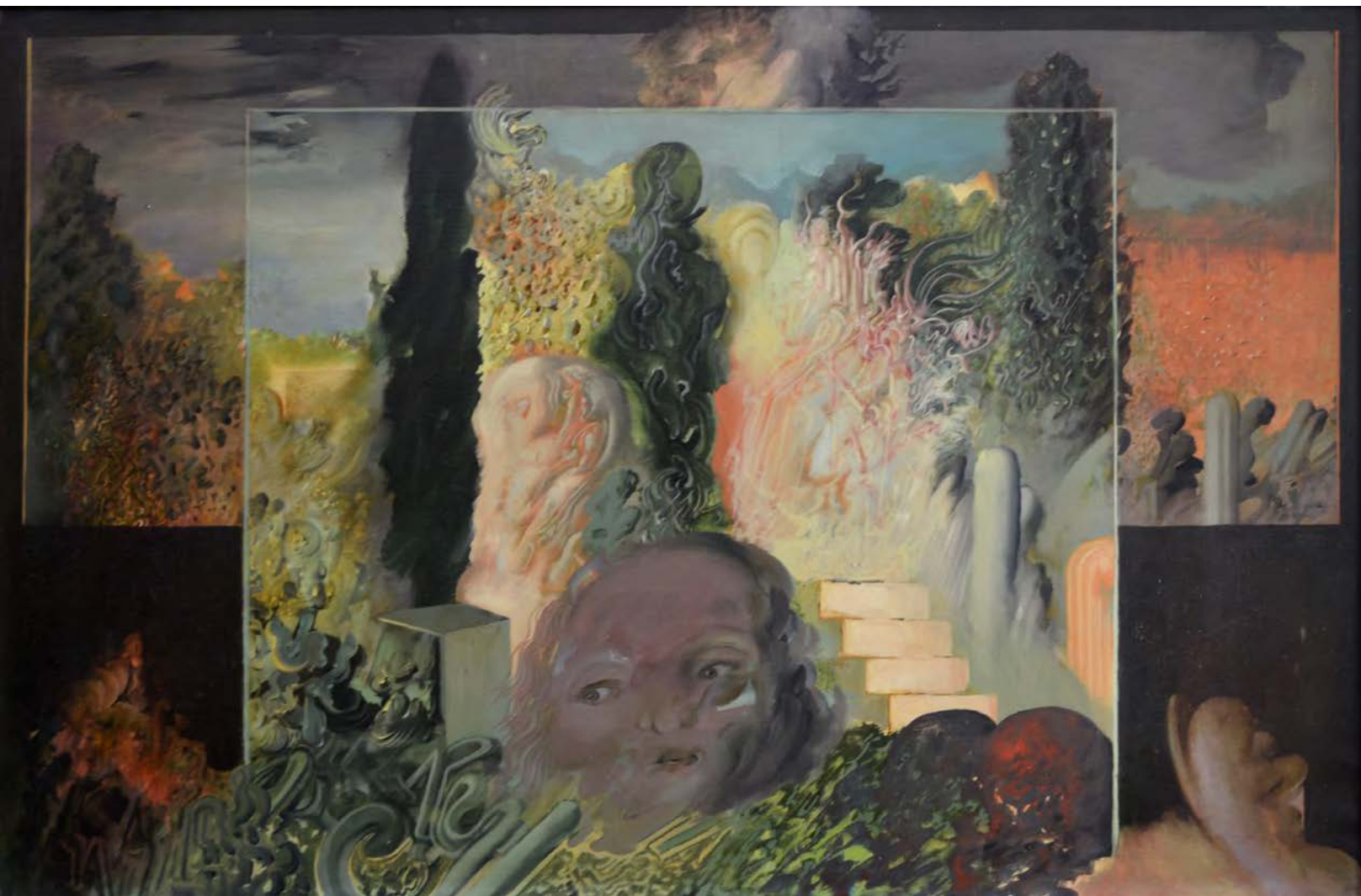
2. Пејзаж са дететом, 1961-1962, уље на платну, 75 x 96 cm.

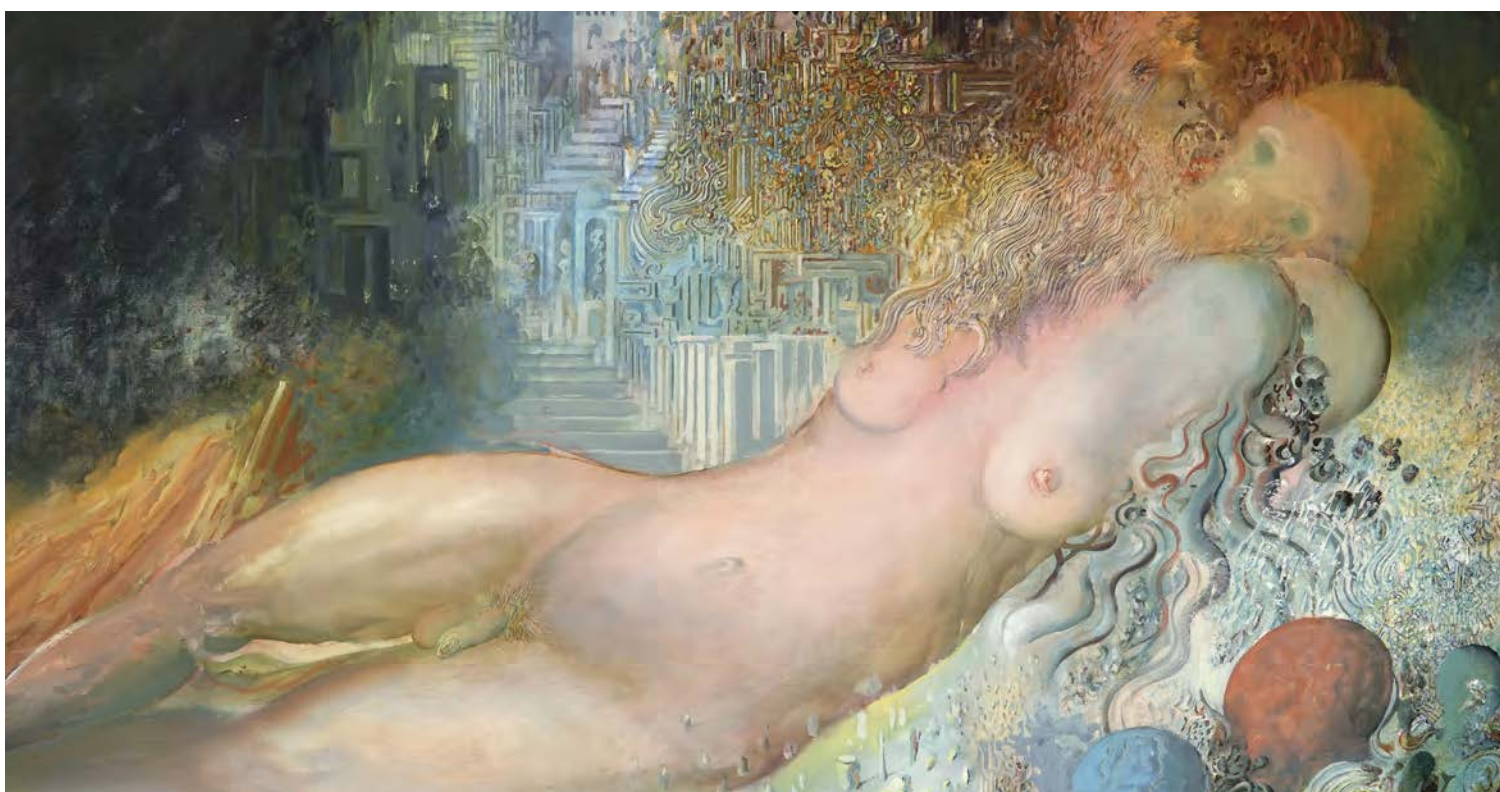
3. Без назива, 1961-1962, уље на платну, 60 x 47,30 cm.

4. Огледало, 1967, уље на платну, 102 x 64 см.

5. Дупла носталгија, 1977, уље на платну, 60 x 92 cm.

6. Двоструко лице Сатурна, 1982, уље на платну, 94 x 178 cm.

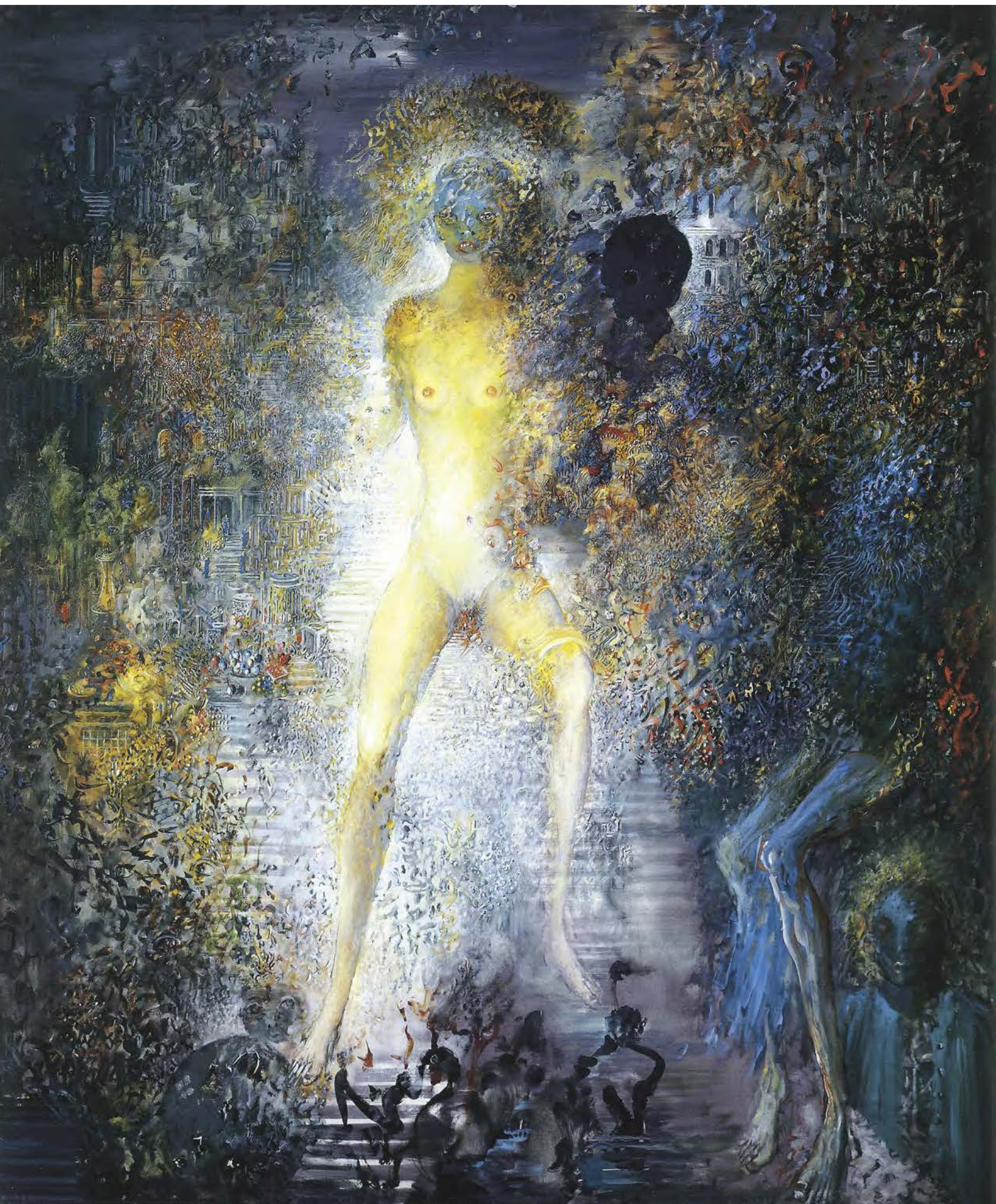
7. Тајна (мистерија) под пуном светлошћу, 1997, уље на платну, 230 x 200 cm.

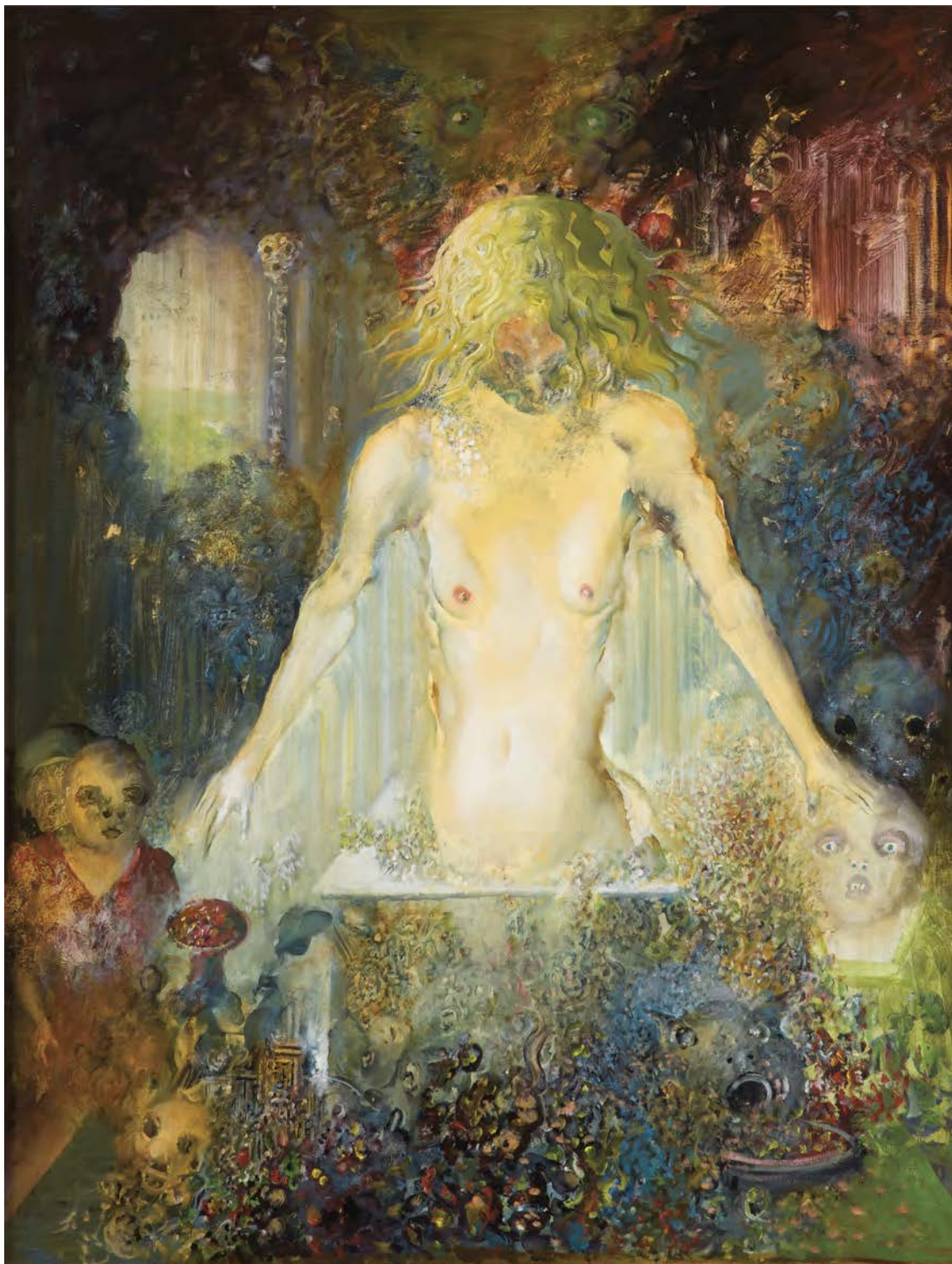
8. Стварање света Адам и Ева, 2006-2007, уље на платну, 235 x 200 cm.

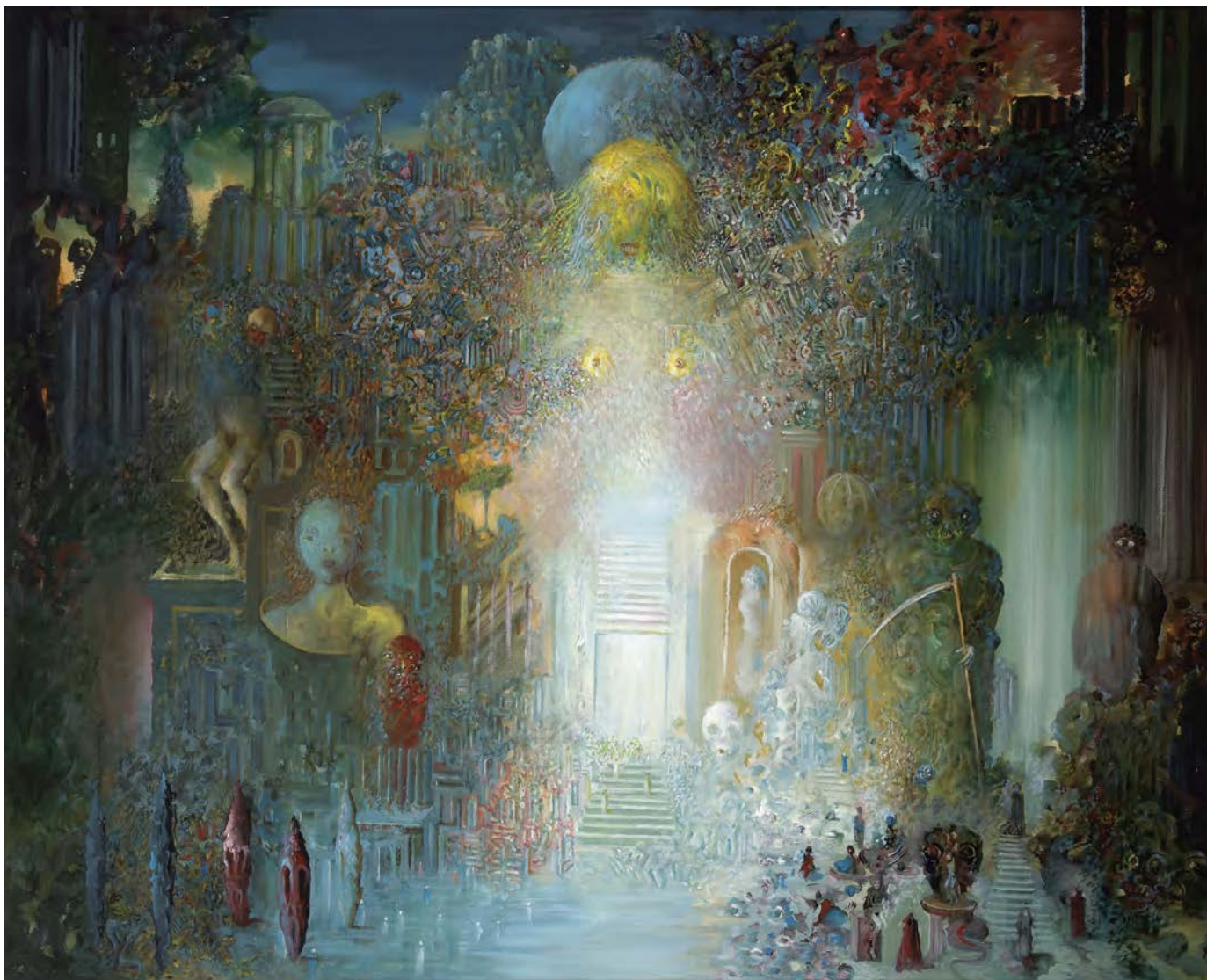
Деталь

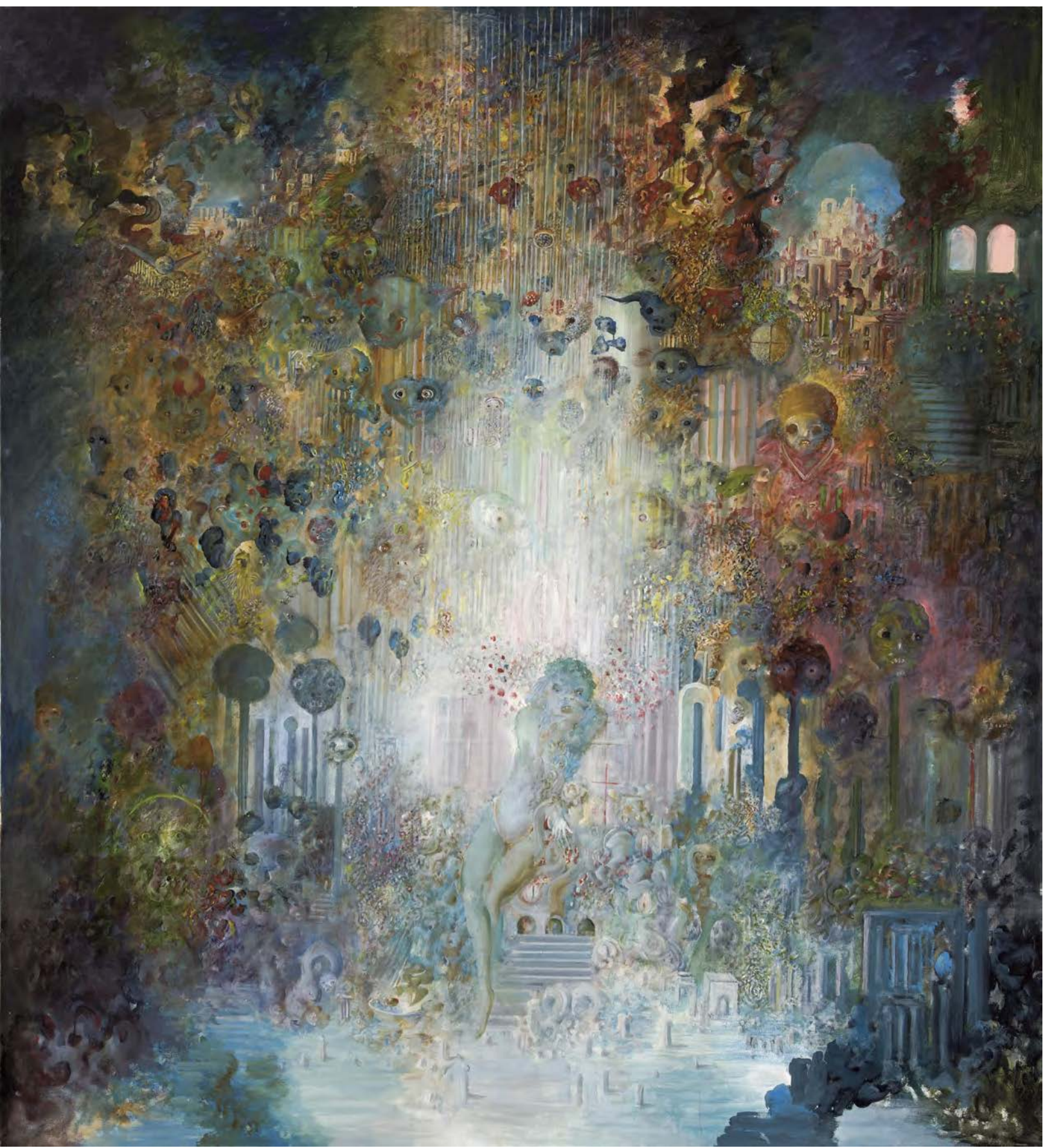
9. **Жена таме**, 2001-2002, уље на платну, 235 x 200 cm.

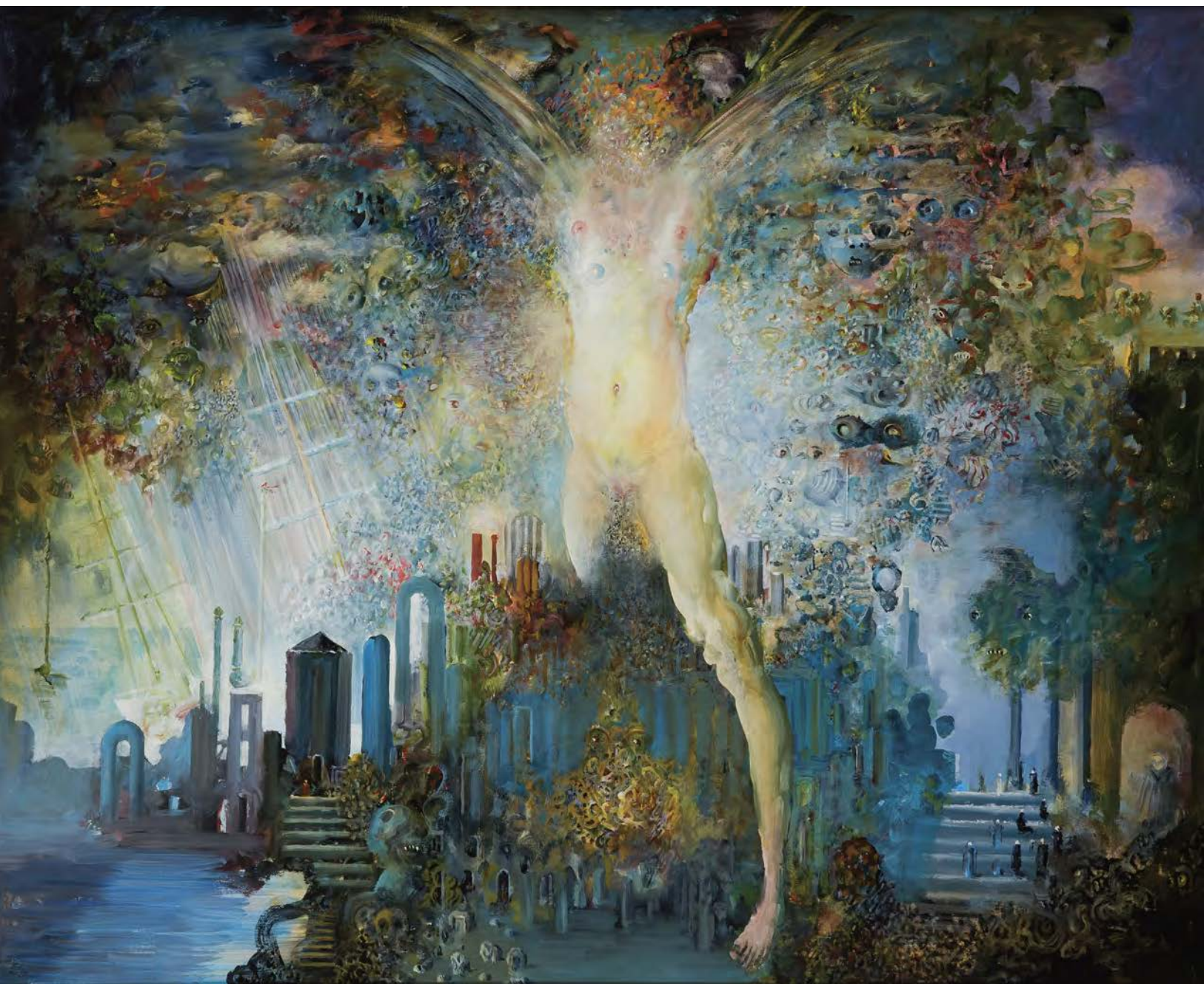
10. Сеанса вампира, 2006-2007, уље на платну, 116 x 89 см.

11. Косач, 2007, уље на платну, 130 x 160 cm.

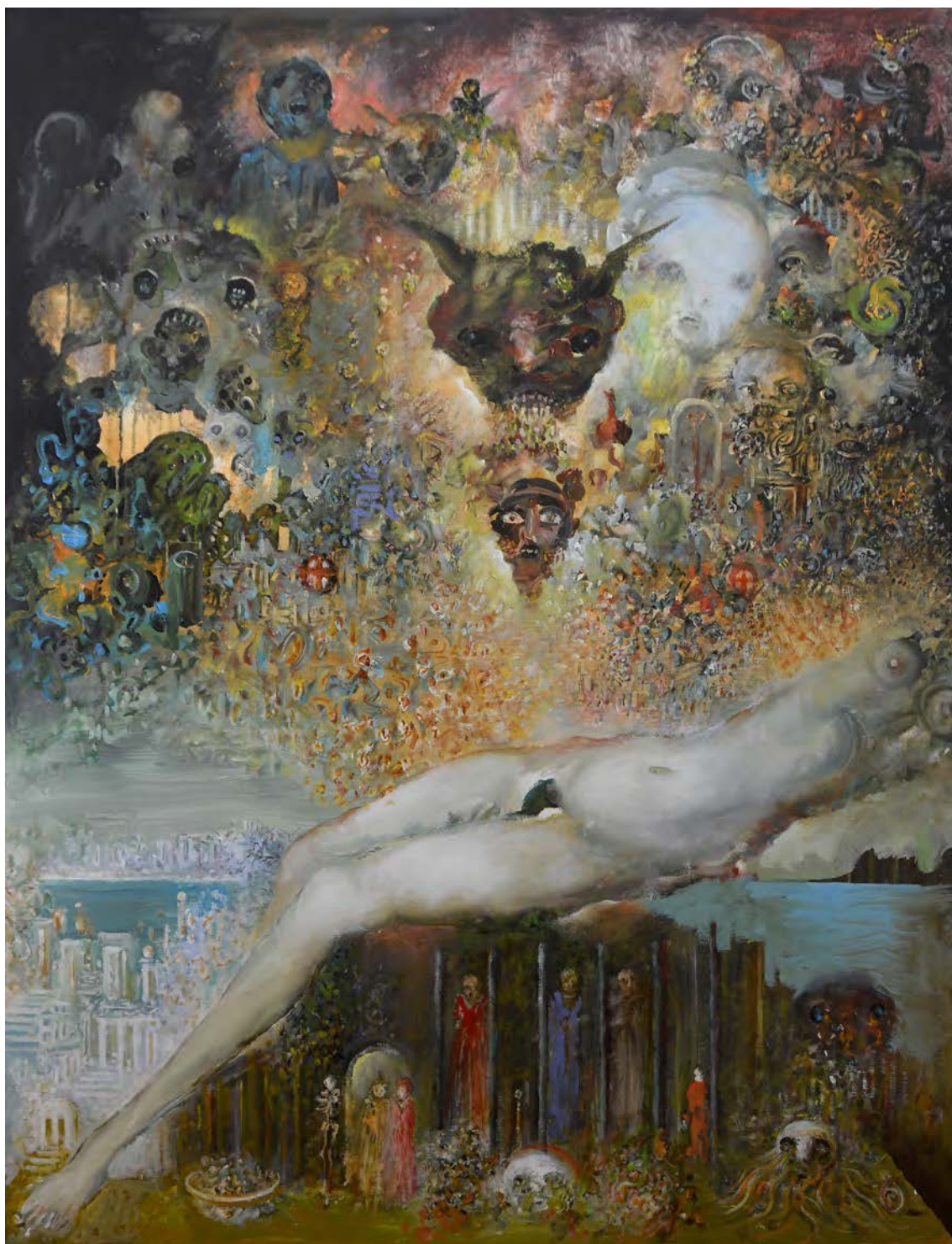
12. Изгубљене душе, 2007-2008, уље на платну, 220 ц 200 см.

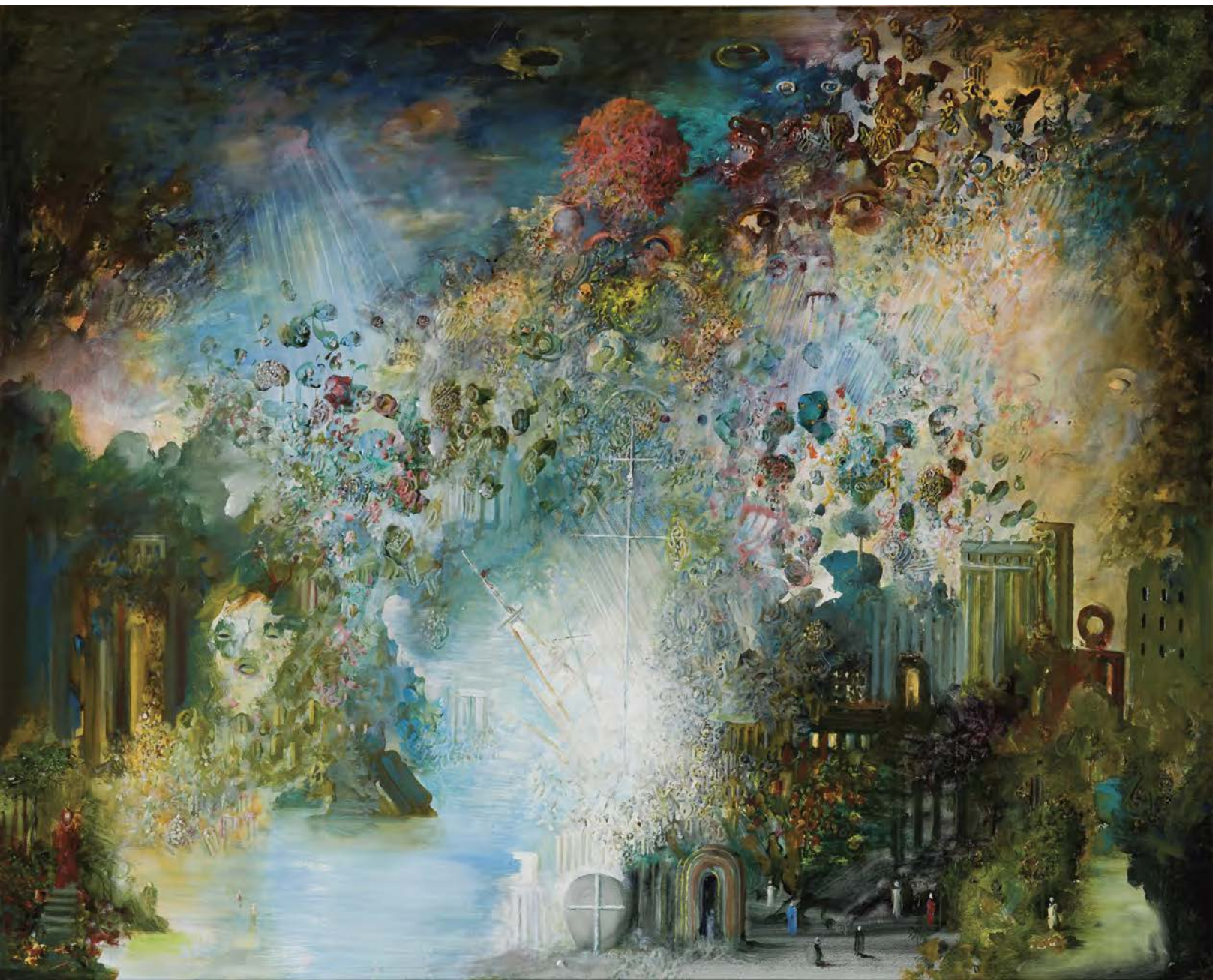
13. Богиња олуја, 2007-2008, уље на платну, 130 x 162 cm.

14. Кутија љубави, 2008, уље на платну, 116 x 89 cm.

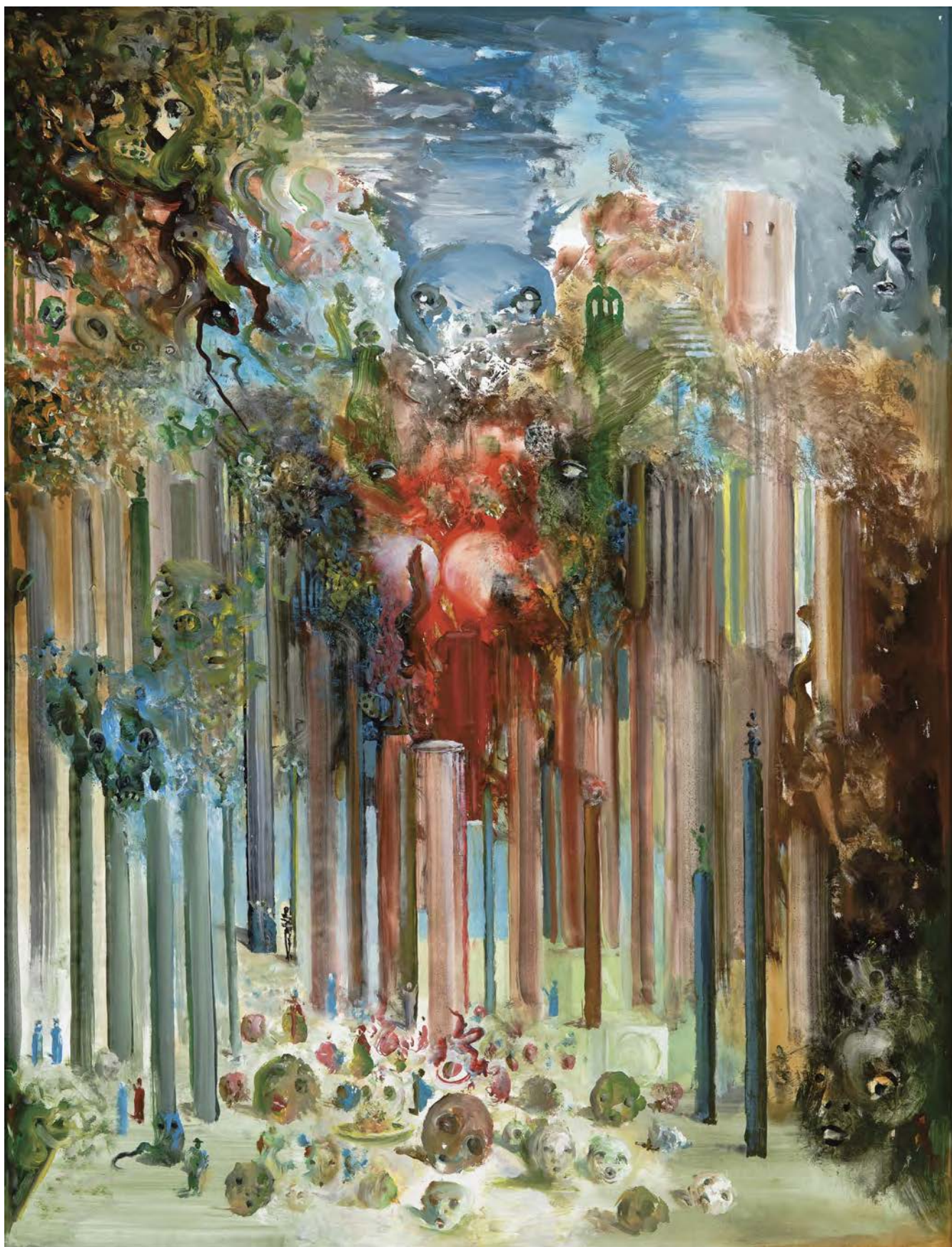
15. *Alegorie de i amé*, 2010, уље на платну, 85 x 115 cm.

16. Трећа олуја пре Апокалипсе, 2008, уље на платну, 130 x 162 cm.

17. Удвајање (тајна жена), 2004, уље на платну, 81 x 65 cm.

18. Трагедија у металној шуми, 2013, уље на платну, 116 x 80 cm.

19.

**La fiancée de
pirate,**

1992,

уље на платну,

40 x 33 cm.

20.

L Eros noir R.,

1996,

уље на платну,

46 x 38 cm.

21.
Le Diable,
 1966,
 уље на платну,
 46 x 33 cm.

23.
Без назива,
 2004,
 уље на платну,
 18 x 14 cm.

23. **La nuit de la mutation**, 1994, уље на платну, 45 x 37 cm.

24. Les dragons rouge, 1992, уље на платну, 40 x 33 cm.

25.

Le Feu,

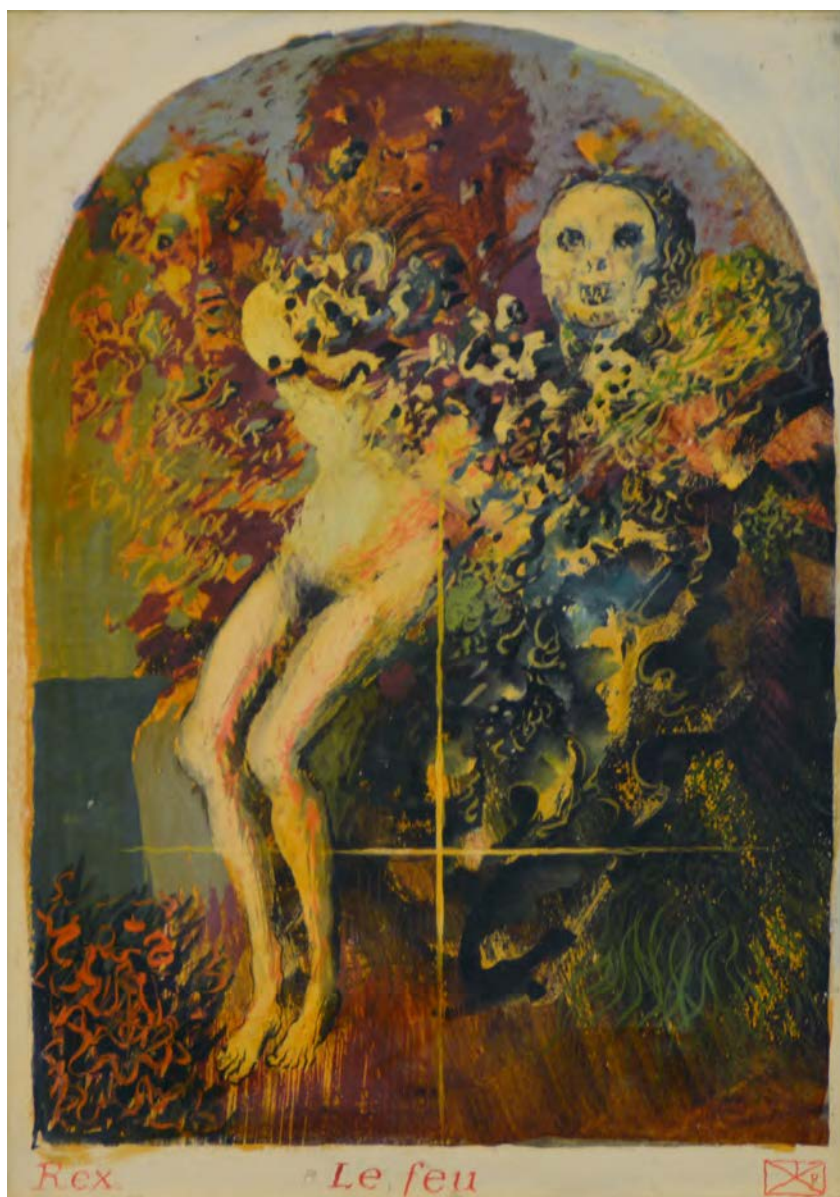
1977,

уље на картону

каширано на

панел,

18 x 26 cm.

26.

Без назива,

1977,

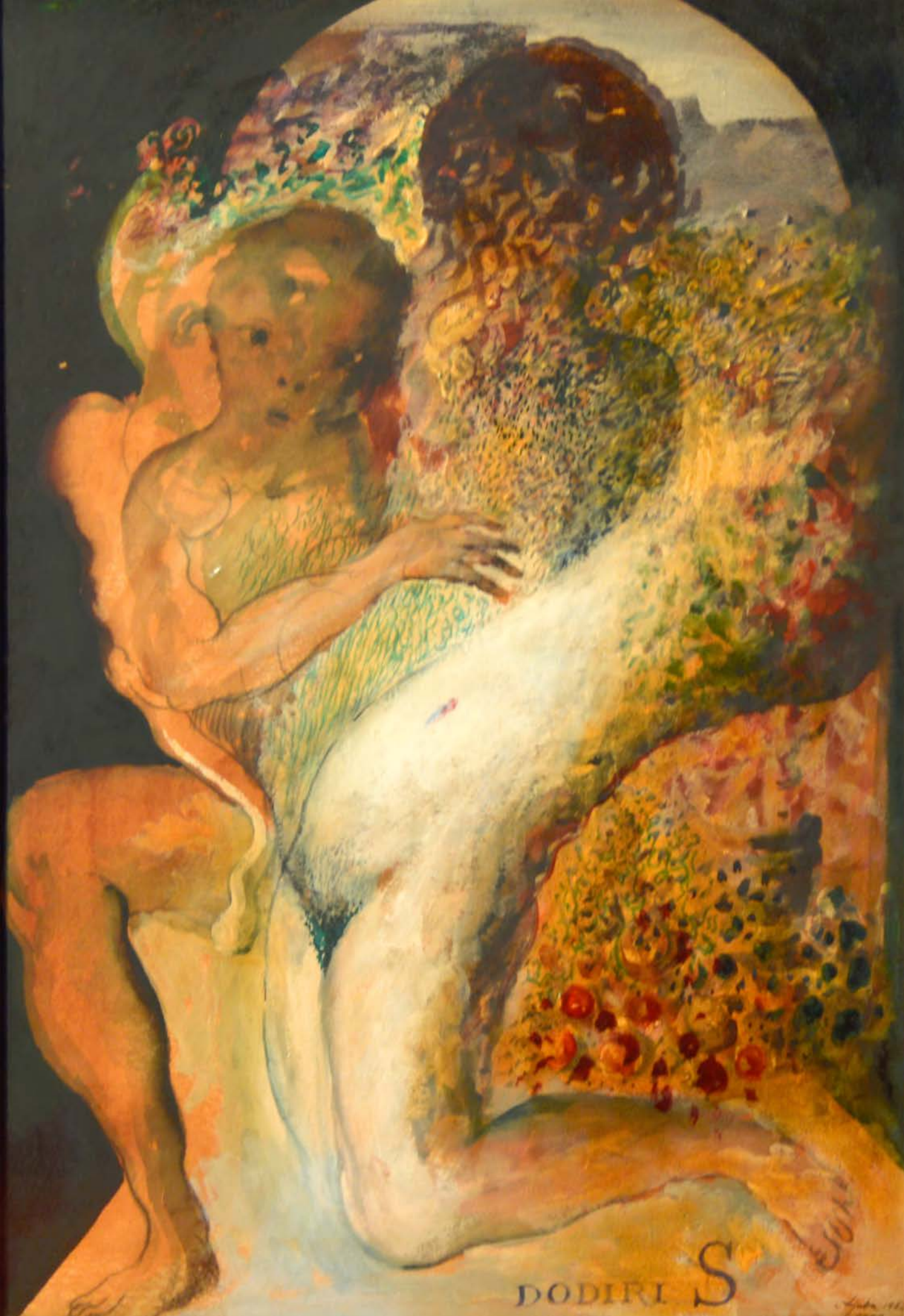
уље на картону

каширано на

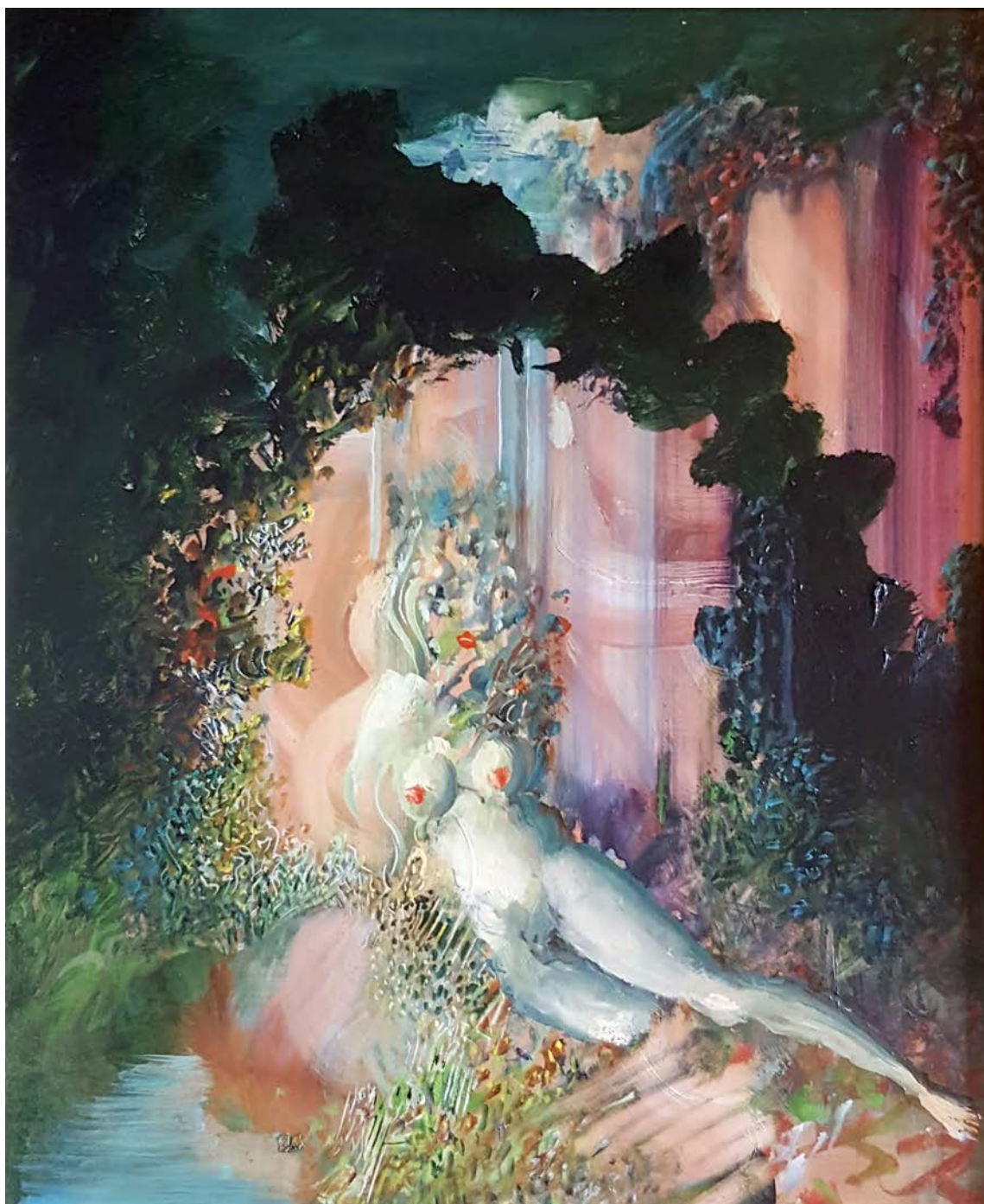
панел,

10 x 15 cm.

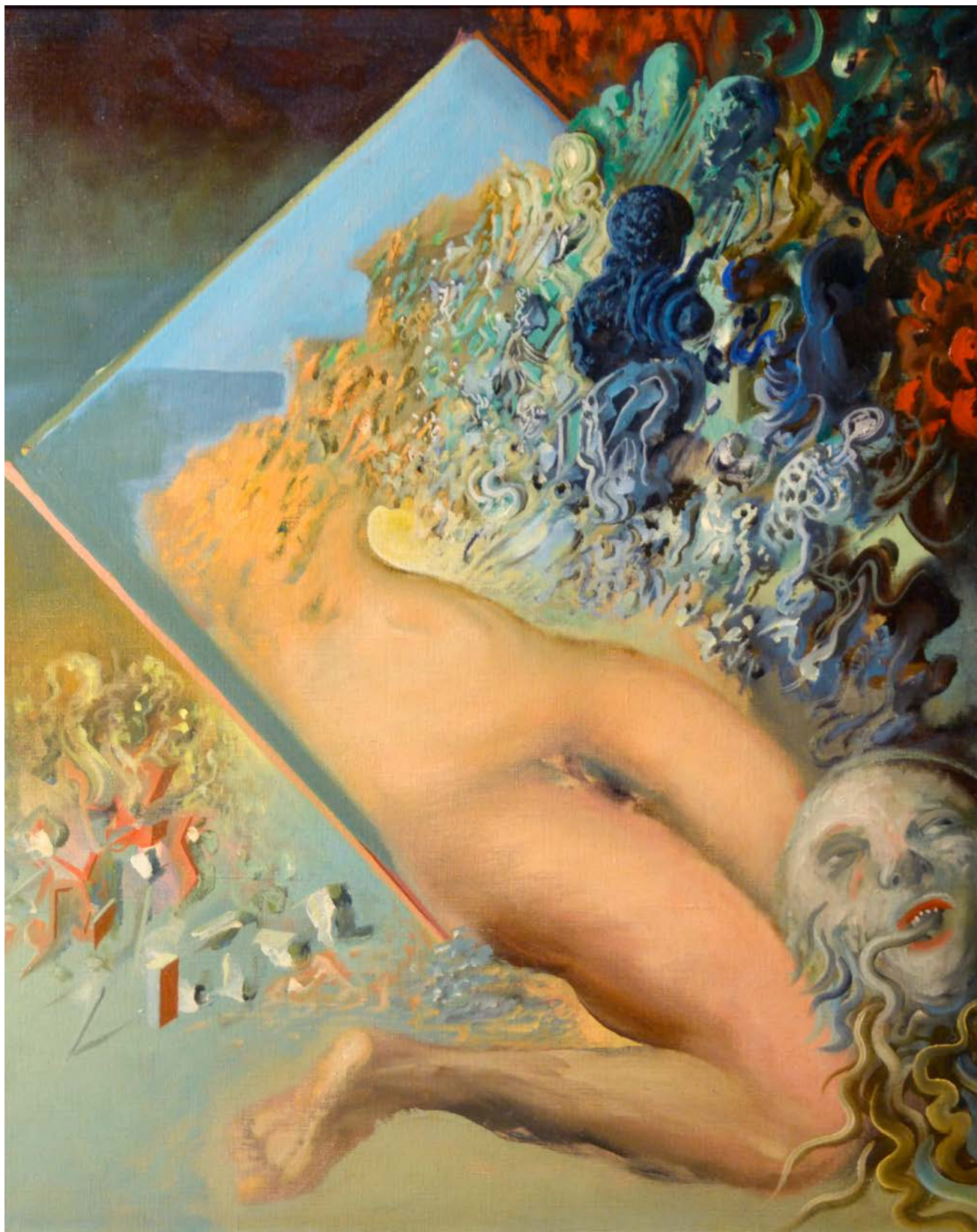

27. Додири С. 1982, уље на картону каширано на панел, 55 x 37 cm.

28. Атина, 1993, уље на платну, 46 х 38 см.

29. *Le miroir createur*, 1979, уље на платну, 55 x 46 cm.

30.

Без назива,

1985,

уље на картону,

12 x 18 cm.

31.

**Les vapeurs
hysteriques,**

1979,

уље на платну,

33x 24 cm.

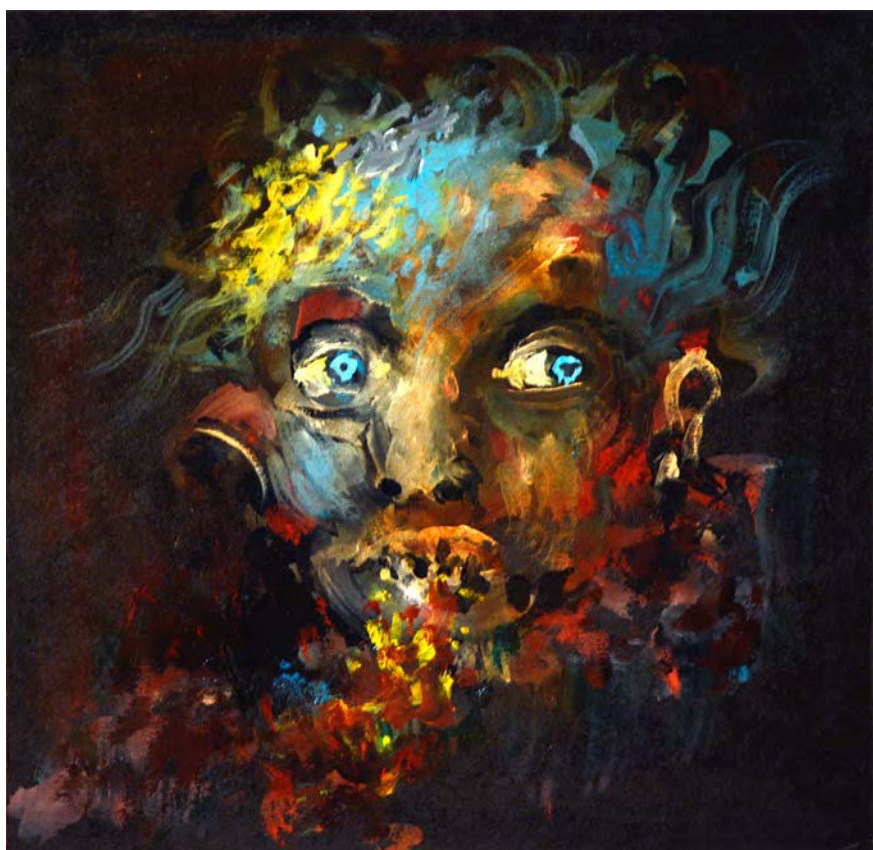
32.

Без назива,

1992,

уље на картону,

35 x 26 cm.

33.

Глава,

2007,

уље на картону,

20 x 20 cm.

Друге технике

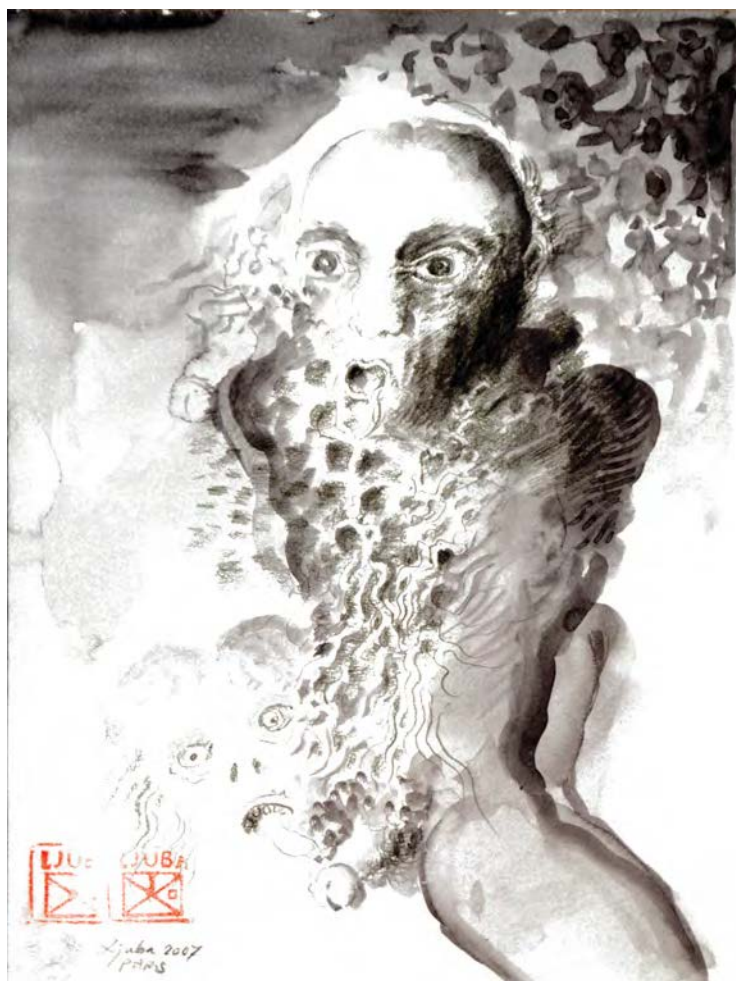
34.
Сунчица,
 2006,
 акварел и оловка
 у боји,
 29 x 21 cm.

35.
Без назива,
 2006,
 акварел и оловка
 у боји,
 29 x 21 cm.

36.

Без назива,
2007,
лавирани туш
32 x 24 cm.

37.

Скица лица...
2006,
лавирани туш,
29 x 21 cm.

38.
Хемафродити,
2005,
лавируни туш,
35 x 26 см.

39.
Без назива,
1997,
комбинована
техника,
50 x 32 см.

40.
Игре X,
 2005,
 комбинована
 техника,
 40 x 29 см.

41.
Без назива,
 2005,
 комбинована
 техника,
 38 x 28 см.

42.
Инвазија 1,
 2007,
 лавирани туш,
 52 x 73 cm.

43.
Инвазија 2,
 2007,
 лавирани туш,
 52 x 73 cm.

44.

Без назива,

2007,

лавирами туш,

55 x 37 cm.

45.

Без назива,

2007,

лавирами туш,

55 x 37 cm.

46. Без назива, 1983, лавирани туш, 107 x 74 cm.

47. Без назива (академија), 1959, лавирани туш, 50 x 39 cm.

48.
Грчка риба,
2007,
мастило на
хартији,
29 x 20 cm.

49.
Маске,
2006,
мастило на
хартији,
30 x 20 cm.

50.

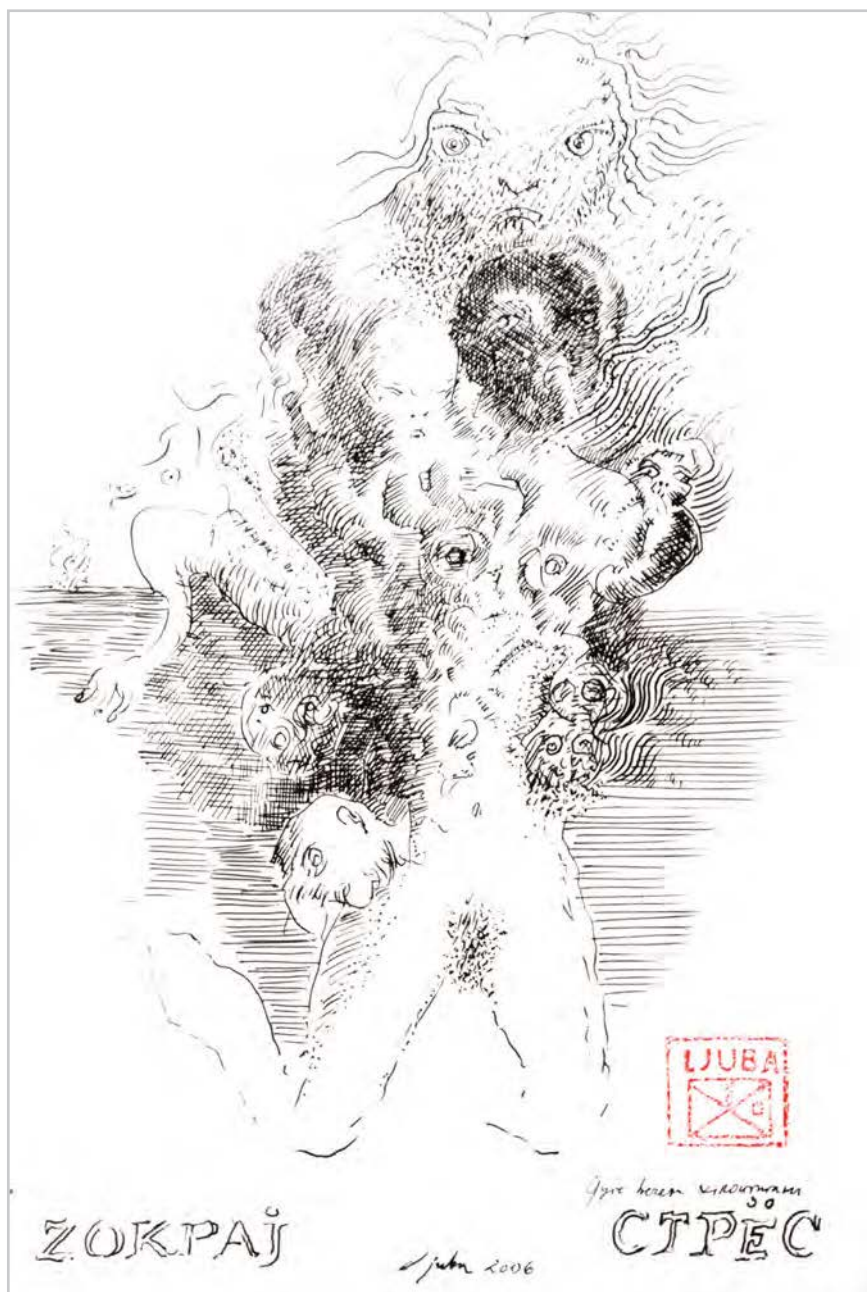
Стрес,

2006,

мастило на

хартији,

30 x 20 cm.

51.

Паника М...

1996,

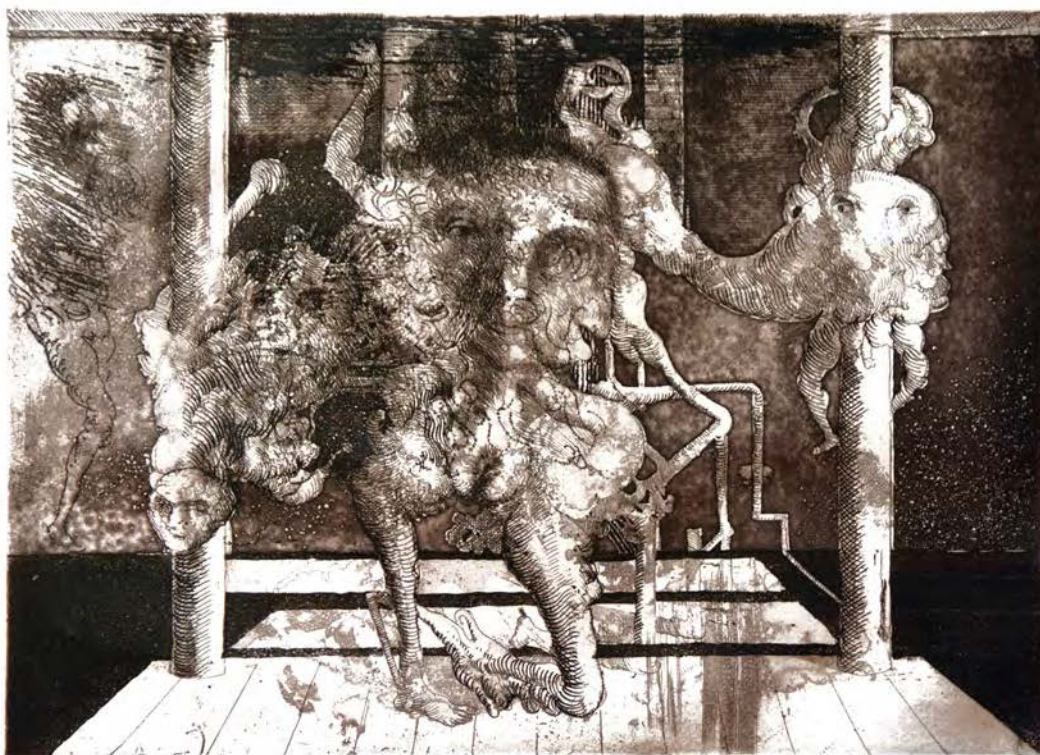
оловка на хартији,

21 x 26 cm.

52.
Без назива,
1978,
графика 8/60,
49 x 40 cm.

53.
Без назива,
1978,
графика, пробни
отисак,
24 x 34 cm.

Кратка биографија Љубомира Поповића

Рођен 1934. године у Тузли (Краљевина Југославија). Основну школу и гимназију завршио у Ваљеву. Студирао на Академији примењених уметности и Ликовној академији у Београду. Након првог, двонедељног боравка у Паризу, посвећеног највећим делом посетама Лувру, учествује у неколико групних изложби у Београду („Нови облици надреализма и релационизма”, „Сан и машта”,...). Од 1963. године живи и ради у Паризу. Упознаје Ренеа де Солијеа (René deSolier), који се одмах интересује за његово дело, и између њих двојице рађа се пријатељство засновано на узајамном поштовању.

Љубино сликарство, оквалификовано врло често и олако као „фантастично”, подробнијом анализом открива сву своју сложеност и дубину. Сlike су испуњене чудесним нестварним бићима, очима што вас посматрају из прикрајка, вампирушама и андронидима који бораве у испреплетаном мноштву необичних предмета, растиња и архитектуре заједно, а једни другима непознати. Ово умножавање и нагомилавање форми у суштини је врло пажљиво организовано, грађено често око стабилних геометријских структура. Боје, сложене са смелошћу и суптилношћу указују на врхунско познавање сликарског умећа. Све скупа открива човека широке културе, истанчаног познаваоца како историје сликарства тако и историје цивилизације уопште.

Био је један од чланова „Медиале”. 1985. основао је Модерну галерију у Ваљеву, а члан „САНУ” је постао 1991.

Преминуо је у Београду 12. августа 2016.

Самосталне узложбе

- 1964. Париз, Galerie Ediuard Smith.
- 1966. Париз, Galierie Diderot.
Брисел, Galerie Diderot.
- 1971. Брисел, Galerie Isy Brachot.
Париз, Galerie de Seine.
- 1972. Париз, Galerie de Seine.
- 1974. Париз, Galerie de Seine.
Њујорк, Aberbach Fine Arts.
- 1976. Париз, Galerie de Seine.
- 1978. Париз, Galerie de Beaubourg.
Кришутем (Белгија), Foundation Veranneman.
- 1979. Париз, Galerie de Seine, Grand Palais, FIAC 79.
- 1981. Париз, Galerie Isy Brachot.
Перуж (Француска), La maison des Princes,
Њујорк, Pierre Cardin Evolution.
- 1982. Париз, Galerie Marion Meyer.
- 1983. Будва, Модерна галерија.
- 1984. Кришутем (Белгија), Foundation Veranneman.
- 1985. Ваљево, Модерна галерија.
- 1986. Минхен, Galerie Richter & Masset.
- 1990. Париз, Galerie Michel Delorme, Grand Palais, FIAC 90.
- 1991. Фрибур (Швајцарска), Chateau de Gruyeres.
Женева, Art Bartschi Cie.
- 1994. Женева, Art Bartschi Cie.
- 1996. Париз, GalerieThessa Herold.
- 1998. Париз, GalerieThessa Herold.
Београд, Галерија Верица-Арт
Кришутем (Белгија), Foundation Veranneman.
- 1999. Париз, Galerie La Hune-Brenner.
- 2003. Суботица, Ликовни сусрет
Париз, GalerieThessa Herold,
- 2005. Париз, Galerie Rembert.
- 2006. Београд, Уметнички простор Париски круг.
- 2010. Ваљево, Модерна галерија.
- 2013. Београд, Уметнички простор Париски круг.
- 2014. Београд, Уметнички простор Париски круг.
Ваљево, Модерна галерија.
- 2015. Београд, Галерија РТС.
- 2016. Нови Сад, Музеј града Новог Сада.

Кратка биографија аутора текста Николе Кусовца

„Продајне галерије”, од новембра 1963. Народног музеја у Београду.

Рођен је 23.02.1935. године у Београду. Године Другог светског рата и прве поратне провео је на Цетињу где је матурирао 1953/54. године, након чега се враћа у Београд. Историју уметности завршава 1961. године као студент генерације Филозофско-историјског факултета у Београду. Од фебруара 1962. до маја 1963. боравио је у Риму и Јоханесбургу. По повратку у Југославију запослио се као кустос, прво тек основане

Као стручњак за српско сликарство XVIII и XIX века стекао је звање музејског саветника и био дугогодишњи шеф Одељења за историју уметности Народног музеја. Поред стручног и научног рада, у првом реду везаног за уметност Срба после Велике сеобе 1690. године, активно се бавио петнаестак година ликовном критиком. Објавио је око две хиљаде текстова међу којима и текстове за монографије о сликарима Јовану Поповићу, Ђури Јакшићу, Катарини Ивановић, Павелу Ђурковићу, Ђорђу Крстићу, Стевану Тодоровићу, Павлу-Паји Јовановићу, затим Недељку Гвозденовићу, Миодрагу Вујачићу-Мирском, Радовану-Раши Тркуљи, Миодрагу Маринковићу-Цилету, Александру Луковићу-Лукијану, Ратку Шоћу, Милету Ђоровићу, Моми Капору, Слободану Сотирову, Душану Гавели, Драгиши Ајдићу-Аду, Миленији Поповић Устенко итд. као и многе есеје и научне радове попут оних о стваралаштву Александра Добрића, Николе Милојевића, Владимира Жедринског, Иље Рјепина, Ананија Вербицког, Љубице-Цуце Сокић, Стојана Аралице, Марка Челебоновића, Бете Вукановић, Александра Аце Томашевића, Предрага Пеђе Милосављевића, Љубинке Јовановић, Раденка Мишевића, Миодрага Рогића, Тодора Стевановића, Милића Станковића, Светозара-Свете Самуровића, Милована Видака, Ангелине Градишник. Такође је написао и неколико текстова о сликарству Љубе Поповића.

Аутор је или коаутор више од хиљаду изложби приређених у Београду, широм Србије, Југославије и у иностранству. Водио је на стотине успешних хуманитарних аукција и одржао око хиљаду предавања.

Током ратова на просторима бивше Југославије запажено је допринео заштити српских културних добара. Добитник је многих награда међу којима треба нагласити Вукову награду (изванредног златног беоцуга за животно дело), Златну значку КПЗ, награду Вечерњих новости за подвиг године, Плакете Универзитета уметности, титулу Српског витеза, као и преко стотинупедесет других признања, повеља, плаката, диплома и захвалница.

Живи и ради у Београду.

Кратка биографија колекционара Драгослава С. Марчића

Рођен је 1951. године у Бачкој Тополи. Основну и Средњу школу одличним успехом завршио је у Суботици. Награђен је као ђак генерације и један од седам најбољих ђака у Југославији.

Архитектонски факултет завршио у Београду са просечном оценом 8,1 и оценом 10 на дипломском раду. У току студија био је ангажован као ментор на предмету Урбанологија код професора Богдана Богдановића.

По завршетку студија одслужио је војни рок (Школа резервних официра). Од стране Архитектонског факулета ангажован је за асистента сарадника на предмету Конструкције 1 и Конструкције 2 код проф. Б. Трбојевића и В. Ивковића. Одслушао је дипломске студије курс Становање 2.

Кретање у послу:

Од 1975. до 1978. сампостални пројектант ИХТМ;
1978-1981. водећи пројектант у ПТЦ;
1981-1993. директор Пројектног бироа „РТС Београд“;
1993-2012. самостални архитека, оснивач и власник „AAA Desing Centra Beograd“, главни аерхитекта „PF Italy“, Потпреседник „CO. PSP Farman“ Москва, и оснивач и власник Галерије „Art point Београд“.
Од 2008. формирао Ауторски атеље у Петроварадину заједно са вајарком Маријаном Гвозденовић.

У току досадашњег 40-тогодишњег пројектантског рада самостално као аутор или као коаутор у Ауторском тиму испројектовао преко 400 објеката од чега је изведено близу 100.

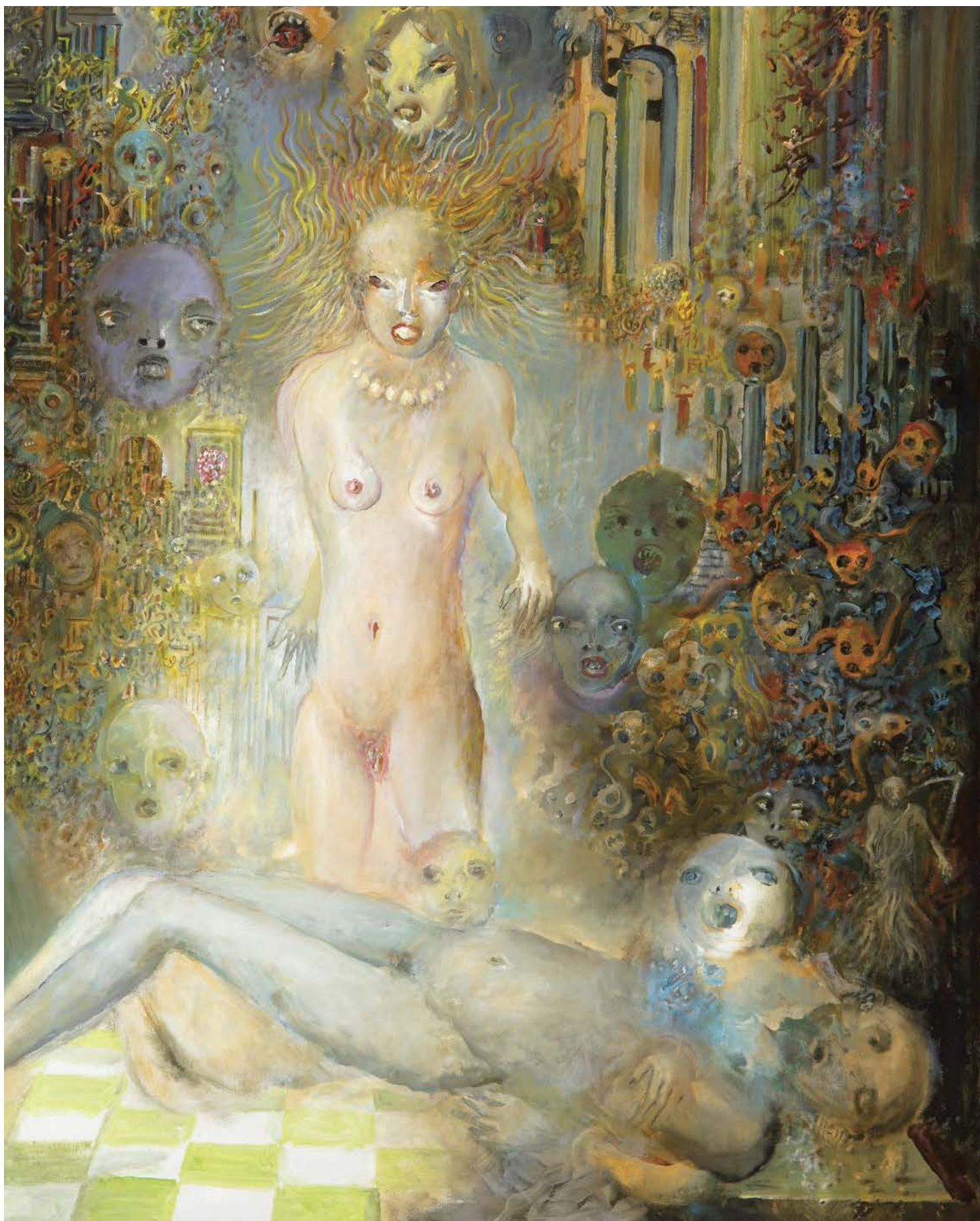
Конкурси и награде:

- Награда за најбољи дипломски рад Архитектонског факултета;
- Награда Института за архитектуру и урбанизам Србије из фонда професора Архитектонског факултета;
- Октобарска награда Привредне коморе Београда за најбољи научно истраживачки рад младих стручњака,
- Прва награда на конкурс за архитектонско решење аеродрома Казањ у Русији;
- Прва награда на међународном конкурс за архитектонско решење аеродрома Бања Лука;
- Гранд при награда за архитектонско остварење фасаде – „METRA” Италија;
- Откуп на јавном конкурс за архитектонско решење доградње аеродрома Београд;

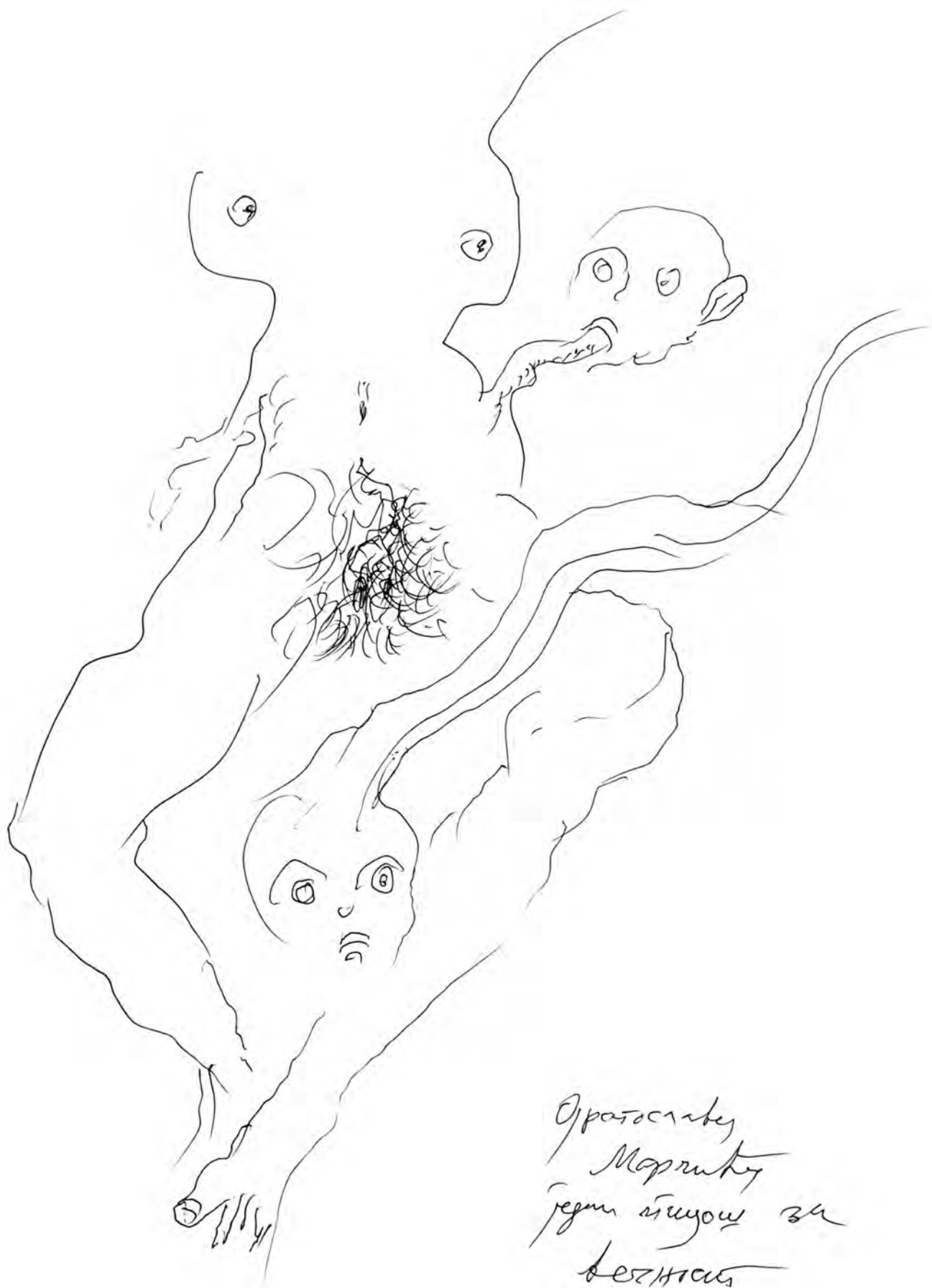
Важнији пројекти и објекти:

1. Индустријски комплекс „Металац“ Призрен;
2. „Nylon 66” Куманово;
3. Вила „Ковач” Пореч;
4. Оптика „Храст” Пореч;
5. Бутик „Socolo” Пореч;
6. Еуро крем Takovo;
7. Основна школа „Голубац”;
8. ТВ студио „Политика”;
9. „ПЕЦ” Телевизије Београд, Абердарева 1;
10. Пословна зграда Ул. Вишњићева Београд;
11. Аеродромска зграда и контролни торањ Бања Лука;
12. „WTC” Подгорица.

54. Веренице из пакла, 2012-2013, уље на платну, 160 x 130 cm

Оратори
Морити
Једн. јуноу за
БЕЗНАС

Јула 2013
BEOGRAN

Издавач:

Музеј града Новог Сада
Тврђава 4, Петроварадин
muzejgrada.ns@gmail.com
www.museumns.rs

Главни и одговорни уредник:

Весна Јовичић

Каталог приредио:

Драгослав С. Марчић

Рецезент:

Никола Кусовац, музејски саветник

Фотографија:

Лука Јовићевић
Владимир Поповић

Портрети Љубе Поповића и Николе Кусовца:

Бранко Белић

Графички дизајн и припрема за штампу:

Лука Јовићевић

Организација:

Маријана Гвозденовић

Поставка изложбе:

Саво Гвозденовић

Штампа:

Цицero д.о.о. Београд

Тираж:

200 примерака

ISBN 978-86-7637-100-6

Lyuba